

2008. évi XLVII. törvény

a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról

Az Országgyűlés a fogyasztók érdekeinek védelme, a tisztességes piaci magatartás előmozdítása és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb fellépés érdekében, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat felszámolását célzó szakmai önszabályozás gyakorlatának jelentőségét elismerve és e célból az önszabályozás keretében létrehozott magatartási kódexek betartásának ellenőrzését megerősítve, a következő törvényt alkotja.

Általános rendelkezések

1. § (1) Ez a törvény állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően, annak során és azt követően a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, valamint az ilyen kereskedelmi gyakorlat tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait.

(2) A törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely a Magyar Köztársaság területén valósul meg, továbbá arra is, amely a Magyar Köztársaság területén bárkit fogyasztóként érint.

(3) Nem terjed ki e törvény hatálya

a) a szerződés létrejöttére, érvényességére és joghatásaira, valamint a kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben felmerülő polgári jogi igényekre,

b) a szellemi alkotásokhoz fűződő jogok létrejöttére, fennállására és érvényesítésére,

c) a nemesfém tárgy nemesfém tartalmának tanúsítására és jelzésére.

(4) Külön törvény vagy az annak végrehajtására kiadott jogszabály a fogyasztók tájékoztatására vonatkozóan az e törvényben foglalt szabályokon túl részletesebb, illetve szigorúbb szabályokat írhat elő

a) pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatás, biztosítási, biztosításközvetítói és biztosítási szaktanácsadói szolgáltatás, befektetési szolgáltatási tevékenység és befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás, árutőzsdei szolgáltatás, önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak által nyújtott szolgáltatás, valamint a magán-nyugdíjpénztári szolgáltatás tekintetében,

b) ingatlanokra vonatkozóan,

c) az áru egészségügyi vonatkozásaival vagy biztonságosságával összefüggő követelmények érvényesítése céljából,

d) a környezet védelmével összefüggő követelmények érvényesítése céljából, vagy

e) a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvényben meghatározott szabályozott szakma gyakorlásának feltételeire vonatkozóan az adott hivatás alapvető szakmai szabályainak - különösen a szakma függetlenségének, méltóságának, tiszteletének, a szakmai titoktartás védelmére, valamint a fogyasztókkal és a szakmát gyakorló más személyekkel szemben tanúsított magatartás tisztességességének biztosítására vonatkozó szabályok - érvényesülése érdekében.

(5) A (4) bekezdésben nem említett tevékenységekre vonatkozó jogszabály e törvény rendelkezéseitől részletesebb, illetve szigorúbb követelményeket is megállapíthat a kereskedelmi gyakorlatokra, amennyiben

a) ez kötelező európai uniós jogi aktus végrehajtásához szükséges, vagy

b) azt valamely, egyes árukra vagy azok meghatározott csoportjára vonatkozó kötelező európai uniós jogi aktus kifejezetten megengedi.

2. § E törvény alkalmazásában:

a) *fogyasztó*: az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy,

b) *vállalkozás*: aki a kereskedelmi gyakorlat tekintetében önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el,

c) *áru*: minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog,

d) *kereskedelmi gyakorlat*: a vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenysége vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja,

e) *kereskedelmi kommunikáció*: a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszköztől,

f) *reklám*: a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben ekként meghatározott fogalom,

g) *vásárlásra felhívás*: kereskedelmi kommunikációban az áru jellemzőinek és árának, illetve díjának feltüntetése az alkalmazott kommunikációs eszköznek megfelelően olyan módon, hogy ezáltal lehetővé válik a fogyasztó számára az áru megvétele, illetve igénybevétele,

h) *ügyleti döntés*: a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban,

i) *magatartási kódex*: olyan - piaci önszabályozás keretében létrehozott - megállapodás vagy szabálygyűjtemény, amely valamely kereskedelmi gyakorlat vagy tevékenységi ágazat vonatkozásában követendő magatartási szabályokat határoz meg azon vállalkozások számára, amelyek a kódexet magukra nézve kötelezőnek ismerik el (a továbbiakban: magatartási kódexnek való alávetés).

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalma

3. § (1) Tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

(2) Tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat,

a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el (a továbbiakban: szakmai gondosság követelménye), és

b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatban, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg (a továbbiakban: a fogyasztói magatartás torzítása), vagy erre alkalmas.

(3) A (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6. § és 7. §) vagy agresszív (8. §).

(4) A *mellékletben* meghatározott kereskedelmi gyakorlatok tisztességtelenek.

4. § (1) A kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

(2) Ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

(3) Nem tekinthető a magatartás torzítására alkalmasnak a reklámban túlzó vagy nem szó szerint értendő kijelentések bevett, a reklám természetéből adódó mértéket meg nem haladó alkalmazása.

5. § Magatartási kódex nem ösztönözhet tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatra.

6. § (1) Megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

a) az áru létezése, természete, figyelembe véve a termékmegnevezésére vonatkozó jogszabályi előírásokat is,

b) az áru lényeges jellemzői, így különösen

ba) kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, tartozékai,

bb) mennyisége,

bc) származási helye, eredete,

bd) előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja,

be) beszerezhetősége, szállítása,

bf) alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek,

bg) az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei,

bh) veszélyessége, kockázatai,

bi) környezeti hatásai,

bj) az egészségre gyakorolt hatása, vagy

bk) tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye,

c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte,

d) az áru igénybeviteléhez kapcsolódó adómentesség, adókedvezmény vagy más adóelőny,

e) az áruhoz kapcsolódóan valamely szolgáltatás, alkatrész, csere vagy javítás szükségessége,

- f) az áruhoz kapcsolódóan biztosított ügyfélszolgálat és panaszkezelés,
- g) a vállalkozás vagy képviselőjének személye, jellemzői és jogai, így különösen az ilyen minősége, a jogállása, társulásokban való részvétele és kapcsolatai, vagyona, szellemi alkotásokon fennálló jogai és kereskedelmi tulajdonjoga, engedélye, képesítései, díjai és kitüntetései,
- h) a vállalkozás kötelezettségvállalásának mértéke, a kereskedelmi gyakorlat indítékai, az értékesítési folyamat természete, a szponzorálásra, a vállalkozás vagy az áru jóváhagyására vonatkozó bármely állítás vagy jelzés, vagy
- i) a fogyasztó jogai, illetve a fogyasztót az ügylet folytán esetlegesen terhelő hátrányos jogkövetkezmények kockázata.

(2) Megtévészítő kereskedelmi gyakorlat továbbá

a) az a kereskedelmi gyakorlat, amely más vállalkozással, illetve annak cégnevével, árujával, árujelzőjével vagy egyéb megjelölésével való összetévesztésre vezethet,

b) az olyan magatartási kódexben foglalt követelmény be nem tartása, amelynek a vállalkozás alávetette magát, amennyiben a vállalkozás

ba) a követelmény betartására nem csupán szándéknyilatkozat formájában, hanem igazolható módon kötelezettséget vállalt, és

bb) a kereskedelmi gyakorlat keretében utal a kódexnek való alávetettségére, ha ez valamennyi tényszerű körülmény figyelembevételével a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

7. § (1) Megtévészítő az a kereskedelmi gyakorlat, amely

a) - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközeinek korlátait - az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, vagy nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és

b) ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas

(a továbbiakban: megtévészítő mulasztás).

(2) Ha a kommunikáció eszköze térbeli vagy időbeli korlátokat támaszt, ezeket az akadályokat és minden olyan intézkedést, amelyet a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója annak érdekében tett, hogy az információt más módon eljuttassa a fogyasztókhöz, figyelembe kell venni annak megítélésénél, hogy fennállt-e megtévészítő mulasztás.

(3) E § alkalmazásában

a) az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában,

b) kötelező európai uniós jogi aktus rendelkezéseinek átültetése céljából elfogadott külön jogszabályi rendelkezésekben, illetve

c) az 1. § (4) bekezdésének a)-d) pontja, valamint (5) bekezdésének b) pontja szerinti külön jogszabályi rendelkezésekben

meghatározott tájékoztatási követelményekben előírt információ az ott meghatározott kereskedelmi kommunikáció tekintetében jelentős.

(4) Az igazságügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján tájékoztató jelleggel közli a (3) bekezdés b) pontja szerinti kötelező uniós jogi rendelkezéseket átültető jogszabályi rendelkezések felsorolását.

(5) Vásárlásra felhívás esetén jelentős információ:

a) az áru lényeges jellemzői, az alkalmazott kommunikációs eszköznek megfelelő mértékben,

b) a vállalkozás neve és címe azonosításra alkalmas módon, illetve annak a vállalkozásnak az azonosításra alkalmas neve és címe, amelynek a javára a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója eljár,

c) az általános forgalmi adót és egyéb kötelező terheket is magában foglaló ár, illetve díj vagy - amennyiben az áru jellegéből adódóan az árat, illetve díjat nem lehet ésszerűen előre megállapítani - az ár, illetve díj megállapításának módja, valamint az összes járulékos költség, így különösen fuvardíj, szállítási vagy postaköltség, illetve amennyiben e költségeket nem lehet ésszerűen előre megállapítani, annak feltüntetése, hogy ilyen további költségek merülhetnek fel,

d) a fizetés, szállítás és teljesítés feltételei, valamint a panaszok kezelésének módja, amennyiben ezek eltérnek a szakmai gondosság követelményeitől,

e) olyan szerződések esetében, amelyek tekintetében jogszabály elállási jogot biztosít a fogyasztónak, az erre való utalás.

(6) Az (5) bekezdés szerinti esetben nem megtévészítő mulasztás, ha az információ egyébként a körülményekből közvetlenül kitűnik.

8. § (1) Agresszív az a kereskedelmi gyakorlat, amely - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt - pszichés vagy fizikai nyomásgyakorlással - akár a fogyasztóval szembeni hatalmi helyzet kihasználása, akár a fogyasztó zavarása révén - az adott helyzetben jelentősen korlátozza vagy alkalmas arra, hogy jelentősen korlátozza a fogyasztónak az áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságát, illetve lehetőségét a tájékozott döntés meghozatalára és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára

készíteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

(2) Annak megállapítására, hogy egy kereskedelmi gyakorlat agresszív-e, figyelembe kell venni a következőket:

- a) a kereskedelmi gyakorlat időzítése, helye, jellege és alkalmazásának időtartama,
- b) a kereskedelmi gyakorlat során alkalmazott szóhasználat vagy magatartás fenyegető, félelemkeltő vagy becsmérlő volta,
- c) súlyos, a fogyasztó ítélőképességének korlátozására alkalmas, a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ismert körülmény felhasználása a fogyasztó áruval kapcsolatos döntésének befolyásolására,
- d) a fogyasztó szerződéses jogainak - ideértve a szerződéstől való elállásra, valamint a másik árura vagy vállalkozáshoz való áttérésre vonatkozó jogot is - gyakorlásával szemben támasztott, indokolatlanul terhes vagy aránytalan, nem szerződéses akadály,
- e) jogellenes cselekménnyel való fenyegetés.

Felelősség a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt

9. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően, a kereskedelmi kommunikáció megjelenítési módjával összefüggő okból eredő jogsértésért az is felel, aki a kereskedelmi kommunikációt az arra alkalmas eszközök segítségével megismerhetővé teszi, valamint aki önálló gazdasági tevékenysége körében a kereskedelmi kommunikációt megalkotja vagy ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt, kivéve, ha a jogsértés az (1) bekezdés szerinti vállalkozás utasításának végrehajtásából ered. Az ilyen jogsértő kereskedelmi gyakorlattal okozott kárért e személyek az (1) bekezdés szerinti vállalkozással egyetemlegesen felelnek.

(4) Az 5. §-ban foglalt rendelkezés megsértéséért a magatartási kódexet kidolgozó, a kódex felülvizsgálatáért, illetve a magukat a kódexnek alávető vállalkozások általi betartásának ellenőrzéséért felelős személy vagy személyek felelősek.

Eljáró hatóságok

10. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a fogyasztóvédelmi hatóság jár el.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jár el, ha az érintett kereskedelmi gyakorlat a vállalkozás olyan tevékenységével függ össze, amelyet a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) alapján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete felügyel.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazható, ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat kizárólag a terméken, annak csomagolásán vagy a termékhez egyéb módon rögzítve (a továbbiakban együtt: címke), illetve a termékhez adott használati és kezelési útmutatóban vagy jótállási jegyben jelenik meg, vagy ha a 7. § (3) bekezdésében említett tájékoztatási követelmény megsértésével valósul meg.

(5) Ha a címkén megjelenített kereskedelmi gyakorlat azonos formában és tartalommal más kommunikációs eszköz útján is megvalósul, és ez utóbbi kereskedelmi gyakorlat tekintetében az eljárás a gazdasági verseny érdemi érintettsége miatt a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Gazdasági Versenyhivatal bírálja el az e kereskedelmi gyakorlat alkalmazásával a címkén elkövetett jogsértést is.

(6) A (3) bekezdés nem alkalmazható, ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalma megsértésének részét képezi az olyan magatartási kódexben foglalt követelmény be nem tartása, amely magatartási kódex a (2) bekezdés szerinti vállalkozások (2) bekezdés szerinti tevékenységével összefüggő kereskedelmi gyakorlatok vonatkozásában követhető magatartási szabályokat állapít meg.

11. § (1) A 10. § alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál - a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével - a következő szempontok irányadóak:

- a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy
- b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján.

(2) A gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha

- a) a kereskedelmi gyakorlat országos médiaszolgáltatást végző médiaszolgáltatón keresztül valósul meg,

b) a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg,

c) a fogyasztók közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul, vagy

d) az áru eladásának helyén alkalmazott eladásösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésre kerül.

12. § (1) A 10. §-ban megjelölt hatóságok a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértésével kapcsolatos feladataik hatékony ellátása érdekében együttműködnek egymással. Az együttműködés különösen a hatóságok jogalkalmazási gyakorlatának kölcsönös megismerését, az anyagi és eljárásjogi szabályok egységes alkalmazását, a hatásköri összeütközések elkerülését, az esetleges hatásköri viták hatékony rendezésének megkönnyítését szolgálja.

(2) Az együttműködést szolgáló adatok és információk átadásának, így különösen a 20. § (3) bekezdésében, illetve a 23. § (2) bekezdésében, a 25. § (3) bekezdésében és a 26. § (2) bekezdésében előírt értesítés megtételének módját a hatóságok együttműködésük keretében állapítják meg.

(3) Az együttműködés részletes szabályaira vonatkozóan a fogyasztóvédelmi hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete együttműködési megállapodást kötnek, amelyet évente felülvizsgálhatnak, és honlapjukon a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesznek.

Az eljárás közös szabályai

13. § Az eljárás a jogsértő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követő három éven túl nem indítható meg. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetnek meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

14. § A vállalkozás - az eljáró hatóság felhívására - a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

15. § (1) Az e törvény szerinti eljárás lefolytatása nem zárja ki azt, hogy a sérelmet szenvedett fél a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségére alapított polgári jogi igényét közvetlenül a bíróság előtt érvényesítse.

(2) A bíróság előtti eljárásban a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságának bizonyítása a vállalkozást terheli.

(3) A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségére alapított polgári jogi igény bíróság előtti érvényesítésére irányuló perekben megfelelően alkalmazni kell a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 88/B. §-ának (1)-(6) bekezdését.

16. § Ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat még nem valósult meg, de a vállalkozás tevékenysége, így különösen a szükséges feltételek megteremtése, szerződések megkötése, eszközök beszerzése alapján valószínűsíthető, hogy annak alkalmazására sor kerülne, az eljáró hatóság jogosult a tervezett kereskedelmi gyakorlat előzetes megiltására.

17. § (1) Az e törvényben meghatározott hatóság jár el az e törvény szerinti eljárásban akkor is, ha külön törvény vagy kormányrendelet, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezésének megsértése tekintetében külön törvény vagy kormányrendelet így rendelkezik. Az ilyen eljárásban az eljáró hatóság vizsgálja mind az e törvény, mind pedig a külön törvény vagy kormányrendelet, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály, illetve az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseinek megsértését.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárásban az eljáró hatóság azt állapítja meg, hogy a kereskedelmi gyakorlat nem ütközik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmába, azonban megsérti a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezését, az (1) bekezdés szerinti külön törvényben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza.

(3) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárásban az eljáró hatóság azt állapítja meg, hogy a kereskedelmi gyakorlat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát és a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály, illetve az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezését is megsérti, az e törvényben meghatározott jogkövetkezmények mellett az (1) bekezdés szerinti külön törvényben vagy a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott bármely jogkövetkezményt alkalmazhatja, azzal, hogy bíróságot a magasabb bírságösszeget lehetővé tevő rendelkezések szerint szab ki, a bírságösszeg megállapításakor figyelembe véve azt, hogy a kereskedelmi gyakorlat mindkét alapon jogsértő.

18. § Ha a jogsértésért felelős vállalkozás a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot közreműködő személy igénybevételeivel valósítja meg [9. § (2) bek.], és a jogsértést az eljáró hatóság határozatában

megállapított határidőben nem szüntetik meg, az eljáró hatóság kivételesen a közreműködő személyt külön határozatban kötelezheti az eredeti határozatnak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megszüntetésére irányuló része végrehajtására, feltéve, hogy a jogsértés másként nem szüntethető meg, és az eredeti határozatot a közreműködő személlyel is közölték.

19. § A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló eljárásra az e törvényben meghatározott eltérésekkel

a) a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása tekintetében a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.),

b) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének eljárása tekintetében a Psztv.,

c) a Gazdasági Versenyhivatal eljárása tekintetében a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására vonatkozó különös rendelkezések

20. § (1) Ha a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzése során észlelt tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat ügyében vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott kérelem alapján az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a fogyasztóvédelmi hatóság a kérelmet, illetve az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a jogsértő gyakorlat észlelésétől, illetve a kérelem megérkezését követő naptól számított harminc napon belül átteszi a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

(2) A fogyasztóvédelmi hatóság hatáskörének vizsgálata keretében a hatóság felhívására a vállalkozás köteles nyilatkozni arról, hogy az adott kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben milyen kommunikációs eszközök kerültek alkalmazásra.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti eljárás megindításáról a fogyasztóvédelmi hatóság az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével értesíti a Gazdasági Versenyhivatalt.

21. § (1) E törvény rendelkezései az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(2) Az Fgytv. 49. §-a (1) bekezdésének alkalmazásával a fogyasztóvédelmi hatóság a 16. § szerinti intézkedést is elrendelheti.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének eljárására vonatkozó különös rendelkezések

22. §

23. § (1) Ha a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) bármely ellenőrzése során észlelt tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat ügyében vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Felügyelethez benyújtott kérelem alapján az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Felügyelet a kérelmet, illetve az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a jogsértő gyakorlat észlelésétől, illetve a kérelem megérkezését követő naptól számított harminc napon belül átteszi a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

(2) A Felügyelet hatáskörének vizsgálata keretében a Felügyelet felhívására a vállalkozás köteles nyilatkozni arról, hogy az adott kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben milyen kommunikációs eszközök kerültek alkalmazásra.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti hatósági eljárás megindításáról, illetve ha bármely ellenőrzése során a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértését észleli, a Felügyelet az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével értesíti a Gazdasági Versenyhivatalt.

24. § A Psztv. 70. §-ának alkalmazásával a 16. § szerinti intézkedés is elrendelhető.

A Gazdasági Versenyhivatal eljárására vonatkozó különös rendelkezések

25. § (1) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel, illetve panasszal kapcsolatos eljárásra - a Tpv. 43/H. §-ának (2) bekezdésétől és 43/I. §-a (1) bekezdésétől

eltérően - a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény hatásköri vitára vonatkozó rendelkezéseit is megfelelően alkalmazni kell.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel kapcsolatos eljárásban a vizsgáló a bejelentés beérkezését követő naptól számított harminc napon belül hozza meg a Tptv. 43/H. §-ának (8) bekezdése szerinti végzést.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti bejelentésről a Gazdasági Versenyhivatal az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot vagy - a 10. § (2) bekezdése szerinti kereskedelmi gyakorlat esetén - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét.

26. § (1) A vizsgáló végzéssel hivatalból vizsgálatot rendel el a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát feltételezhetően sértő olyan tevékenység, magatartás vagy állapot észlelése esetén, amely tekintetében e törvény szerint a Gazdasági Versenyhivatal jár el.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti vizsgálat elrendeléséről a Gazdasági Versenyhivatal az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot vagy - a 10. § (2) bekezdése szerinti kereskedelmi gyakorlat esetén - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét.

27. § (1) Az elintézési határidő tekintetében a Tptv. 63. §-ának (1) bekezdését, (2) bekezdésének a) pontját, valamint (5)-(7) bekezdését kell alkalmazni.

(2) A Tptv. 72. §-a (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásával a 16. § szerinti intézkedés is elrendelhető.

(3) A Tptv. 75. §-a szerinti kötelezettségvállalás alkalmazásának akkor is helye lehet, ha az ügyfél a vizsgált magatartással időközben felhagyott. Ilyen esetben a magatartás megismétlésétől való tartózkodásra lehet kötelezettséget vállalni.

(4)

Együttműködés az Európai Gazdasági Térség államainak fogyasztóvédelmi hatóságaival

28. § (1) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete vagy a Gazdasági Versenyhivatal látja el, a 10. §-ban meghatározottak szerint.

(2) A kölcsönös jogsegély során az (1) bekezdés szerinti hatóságok a - 2008/282/EK bizottsági határozattal módosított - 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően járnak el.

(3) Az igazságügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján tájékoztató jelleggel közli a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető jogszabályi rendelkezések felsorolását.

29-30. §

31. §

32. §

33-47. §

48. § (1)-(7)

(8)-(9)

(10)

49. § (1)-(10)

(11)

(12)

(13)

(14)

50. §

51. §

Záró rendelkezések

52. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az 1-31. §, a 33-47. §, a 48. § (1)-(7) és (10) bekezdése, a 49. § (1)-(10), (12) és (14) bekezdése, az 50. §, valamint az 54. § 2008. szeptember 1-jén lép hatályba.

53. § (1) A 10-28. §-ban meghatározott szabályokat az e rendelkezések hatálybalépését követően indított

eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A Tpv.

- a) 30. §-a (1) bekezdésének - e törvény 29. §-a (10) bekezdésével megállapított - c) pontját,
- b) 78. §-a (3) bekezdésének - e törvény 29. §-a (11) bekezdésével megállapított - második mondatát,
- c) e törvény 30. §-a (2) bekezdésével megállapított 43/B. §-át,
- d) e törvény 30. §-a (3) bekezdésével megállapított 43/G. §-át,
- e) 43/H. §-ának - e törvény 30. §-a (4), illetve (5) bekezdésével megállapított - (2) és (5) bekezdését,
- f) 43/H. §-a (8) bekezdésének - e törvény 30. §-a (6) bekezdésével beiktatott - c) pontját,
- g) 43/I. §-ának - e törvény 30. §-a (7) bekezdésével megállapított - (4) bekezdését,
- h) 62. §-ának - e törvény 30. §-a (9) bekezdésével megállapított - (4) bekezdését,
- i) 65. §-ának - e törvény 30. §-a (10)-(12) bekezdésével megállapított - (2)-(4), (9) és (10) bekezdését,
- j) 67. §-ának - e törvény 30. §-a (13) bekezdésével megállapított - (4) bekezdését,
- k) 68. §-ának - e törvény 30. §-a (14) bekezdésével megállapított - (2) bekezdését,
- l) 72. §-ának - e törvény 30. §-a (15) bekezdésével megállapított - (2) és (3) bekezdését,
- m) 77. §-a (1) bekezdésének - e törvény 30. §-a (16) bekezdésével megállapított - h) pontját,
- n) e törvény 30. §-a (17) bekezdésével megállapított 88. §-át,
- o) 88/B. §-ának - e törvény 30. §-a (18) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését,
- p) 89. §-ának - e törvény 30. §-a (19) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését,
- q) e törvény 30. §-a (20) bekezdésével beiktatott új XVII. Fejezetét, továbbá
- r) e törvény 30. §-a (21) bekezdésével megállapított 92. §-át,

az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(3) A Pszvt.

- a) e törvény 31. §-a (2) bekezdésével beiktatott 26/A-26/C. §-át,
- b) e törvény 31. §-a (3) bekezdésével megállapított 27. §-át,
- c) 28. §-a (1) bekezdésének - e törvény 31. §-a (4) bekezdésével megállapított - c) pontját,
- d) 41. §-ának - e törvény 31. §-a (8) bekezdésével beiktatott - (7) bekezdését,
- e) e törvény 31. §-a (9) bekezdésével beiktatott 44/A. §-át, továbbá
- f) e törvény 31. §-a (10) bekezdésével megállapított 56. §-át,

az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(4) Az Öpt.-nek - e törvény 34. §-a (3) bekezdésével beiktatott - 70/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(5) A Hpt.-nek - e törvény 35. §-a (8) bekezdésével beiktatott - 215/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(6) Az Mpt.-nek - e törvény 36. §-a (3) bekezdésével beiktatott - 117. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(7) A Hgt.-nek - e törvény 38. §-a (4) bekezdésével beiktatott - 45/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(8) A Grűft.-nek - e törvény 40. §-a (2) bekezdésével megállapított - 4. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(9) Az Ektv.

- a) e törvény 41. §-a (8) bekezdésével beiktatott 14/B. §-át,
- b) e törvény 41. §-a (9) bekezdésével megállapított 16/A. §-át,
- c) 16/B. §-ának - e törvény 41. §-a (10) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését,
- d) 16/C. §-ának - e törvény 41. §-a (11), illetve (12) bekezdésével megállapított - (1) és (4) bekezdését,
- e) 16/D. §-a (1) bekezdésének - e törvény 41. §-a (13) bekezdésével megállapított - d) pontját,
- f) 16/D. §-ának - e törvény 41. §-a (14) bekezdésével megállapított - (5) bekezdését, továbbá
- g) 16/F. §-ának - e törvény 41. §-a (16) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését

az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(10) A Tpt.

- a) 35. §-ának - törvény 42. §-a (1) bekezdésével megállapított - (5) és (6) bekezdését,
- b) 38. §-ának - e törvény 42. §-a (3) bekezdésével megállapított - (6) bekezdését,
- c) 293. §-ának - e törvény 42. §-a (5) bekezdésével megállapított - (3) bekezdését, továbbá
- d) e törvény 42. §-a (6) bekezdésével beiktatott 406/A. §-át

az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(11) Az Nftv.

- a) e törvény 43. §-a (4) bekezdésével beiktatott 23/A. §-át,
- b) e törvény 43. §-a (5) bekezdésével megállapított 27. §-át, továbbá
- c) 28. §-ának - e törvény 43. §-a (6) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését

az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(12) A Bit.-nek - a 44. § (2) bekezdésével beiktatott -167/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

(13) Az Eht.

- a) 21. §-ának - e törvény 45. §-a (1) bekezdésével megállapított - (6) bekezdését

b) 126. §-ának - e törvény 45. §-a (2) bekezdésével megállapított - (2) és (3) bekezdését, továbbá
c) 126. §-a (4) bekezdésének - e törvény 45. §-a (3) bekezdésével megállapított - d) pontját,
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.
(14) A Tétv.-nek - a 47. § (2) bekezdésével beiktatott - 12/A. §-át az e rendelkezés hatálybalépését
követően indított eljárásokban kell alkalmazni.
(15) A Kertv.-nek - a 48. § (4) bekezdésével megállapított - 9. §-át az e rendelkezés hatálybalépését
követően indított eljárásokban kell alkalmazni.
(16) A Vet.
a) e törvény 49. §-a (2) bekezdésével megállapított 57. §-át,
b) 72. §-ának - e törvény 49. §-a (5) bekezdésével megállapított - (3) bekezdését, továbbá
c) e törvény 49. §-a (8) bekezdésével megállapított 145. §-át
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.
(17) A Vet. 62. §-a (1) bekezdésének - e törvény 49. §-a (3) és (4) bekezdésével megállapított, illetve
beiktatott - d), e) és i) pontját az e rendelkezések hatálybalépését követően kötött szerződésekre kell
alkalmazni.
(18) A Bszt.
a) 177. §-ának - e törvény 50. §-a (2) bekezdésével megállapított - (1) bekezdését, továbbá
b) e törvény 50. §-a (4) bekezdésével megállapított 179. §-át,
az e rendelkezések hatálybalépését követően indított eljárásokban kell alkalmazni.

54. §

55. §

56. § (1) Ez a törvény a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott
tiszteztelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK
és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és
tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi
irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2)

(3) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg
a fogyasztóvédelmi hatóság, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, a Gazdasági Versenyhivatal és a
Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság feladatkörében és eljárásában:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2006/2004/EK rendelete (2004. október 27.) a fogyasztóvédelmi
jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről, 4. cikk (1) bekezdés, (6)
bekezdés e) pont, és melléklet 16. pont [a 27. § (3) bek., a 28. § (1) bek., a 30. § (2) bek., a 31. § (1) bek.,
a 41. § (16) bek.],

b) a Bizottság 2007/76/EK határozata (2006. december 22.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok
alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti
és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról [a 28. § (2) bek.],

c) a Bizottság 2008/282/EK határozata (2008. március 17.) a fogyasztóvédelmi jogszabályok
alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti
és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló 2007/76/EK
határozat módosításáról [a 28. § (2) bek.].

Melléklet a 2008. évi XLVII. törvényhez

Tiszteztelen kereskedelmi gyakorlatok

1. Annak valótlan állítása, hogy a vállalkozás magatartási kódex aláírója.
2. Annak valótlan állítása, hogy a magatartási kódexet valamely közigazgatási hatóság vagy közigazgatási
jogkör gyakorlására feljogosított szerv jóváhagyta.
3. Minőségi jelzés, bizalmi jegy vagy hasonló megkülönböztető jelölés jogosulatlan feltüntetése.
4. Annak valótlan állítása - akár önmagában az árunak a kereskedelmi kommunikációban való
megjelenítése által -, hogy a vállalkozást, annak kereskedelmi gyakorlatát vagy áruját valamely
közigazgatási hatóság, közigazgatási jogkör gyakorlására feljogosított szerv vagy erre feljogosított
magánjogi jogi személy engedélyezte, jóváhagyta vagy elismerte, vagy ilyen állítás az engedélyezési,
jóváhagyási, illetve elismerési feltételeknek való megfelelés nélkül.
5. Áru meghatározott áron való vásárlására felhívás annak elhallgatásával, hogy a vállalkozásnak alapos
oka van azt feltételezni, hogy az adott vagy azt helyettesítő árut a kínált áron nem fogja tudni - az árura, a
vonatkozó kereskedelmi kommunikáció hatókörére és az ajánlati árra figyelemmel - megfelelő időtartamig és
mennyiségben szolgáltatni vagy más vállalkozástól beszerezni (csalogató reklám).
6. Áru meghatározott áron való vásárlására felhívás, majd
a) a felhívásban szereplő áru fogyasztóknak való bemutatásának visszautasítása,

- b) az árura vonatkozó megrendelés felvételének vagy az áru ésszerű időben való szolgáltatásának visszautasítása, vagy
- c) hibás példány bemutatása
egy másik áru eladásösztönzésének a szándékával (bait-and-switch reklám).
7. A fogyasztó azonnali döntéshozatalra készítése céljából annak valótlan állítása, hogy az áru csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, vagy bizonyos feltételek mellett csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, és ezáltal a fogyasztó megfosztása a tájékozott döntéshez szükséges időtől és alkalomtól.
8. Az értékesítést követően teljesítendő szolgáltatás vállalása úgy, hogy a szerződés megkötése előtt a vállalkozás nem a letelepedésének helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén tart kapcsolatot a fogyasztóval, majd - anélkül, hogy a szerződéskötés előtt erre a fogyasztó figyelmét egyértelműen felhívta volna - a szolgáltatásnak kizárólag egy ettől eltérő nyelven való elérhetővé tétele.
9. Annak valótlan állítása vagy olyan hamis benyomás keltése - akár önmagában az árunak a kereskedelmi gyakorlatban való megjelenítése által -, hogy az áru jogszerűen forgalmazható.
10. A fogyasztók törvényes jogainak olyanként való bemutatása, mintha azok a vállalkozás ajánlatának sajátosságai lennének.
11. Az írott vagy elektronikus médiában szerkesztői tartalom használata az áru értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására úgy, hogy ezért a vállalkozás ellenszolgáltatást nyújtott, ez azonban nem tűnik ki egyértelműen a tartalomból vagy a fogyasztó számára egyértelműen felismerhető képi vagy akusztikus elemekből (szerkesztői tartalomnak álcázott reklám).
12. Valótlan tény állítása a fogyasztó vagy családja személyes biztonsága fenyegetettségének természetére és mértékére vonatkozóan, arra az esetre, ha a fogyasztó nem vásárolja meg az árut.
13. Meghatározott vállalkozás által előállított áruhoz hasonló áru reklámozása olyan szándékosan megtévesztő módon, hogy a fogyasztó azt gondolhatja, hogy az árut - a valóságtól eltérően - ugyanaz a vállalkozás állította elő.
14. Piramis-elvre épülő olyan eladásösztönző rendszer létrehozása, működtetése vagy támogatása, ahol a fogyasztó azzal a lehetőséggel számol, hogy - elsősorban további fogyasztóknak a rendszerbe való beléptetéséből, és kevésbé az áruk értékesítéséből vagy fogyasztásából eredően - valamilyen juttatásban részesülhet.
15. Annak valótlan állítása, hogy a vállalkozás felhagy a tevékenységével vagy áthelyezi az üzletét.
16. Annak állítása, hogy az áru megkönnyíti a szerencsejátékokban való nyerést.
17. Annak valótlan állítása, hogy az áru alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai vagy rendellenességei gyógyítására.
18. Téves tényszerű információ közlése a piaci feltételekről vagy az áru fellelhetőségének lehetőségeiről azzal a szándékkal, hogy a fogyasztót az árunak a szokásos piaci feltételeknél kedvezőtlenebb feltételek melletti megvételére, illetve igénybevételére bírja rá.
19. A kereskedelmi gyakorlat keretében verseny vagy díj meghirdetése anélkül, hogy a meghirdetett díjak vagy azok helyett más ésszerű megfelelő kiosztásra kerülne.
20. Az áru „ingyenes”, „díjtalan”, „térítésmentes” vagy hasonló jelzőkkel való leírása, ha a fogyasztónak a kereskedelmi gyakorlatban való részvétellel és az áru birtokbavételével, illetve fuvarozásával összefüggő elkerülhetetlen költségeken felül bármit is fizetnie kell.
21. A reklámanyagban számla vagy más hasonló, fizetési felszólítást tartalmazó dokumentum küldése azt a hamis benyomást keltve a fogyasztóban, hogy már megrendelte a reklámozott árut.
22. Annak valótlan állítása vagy olyan hamis benyomás keltése, hogy a vállalkozás nem a saját vállalkozásával, gazdasági tevékenységével vagy szakmájával összefüggő célból jár el, vagy egyébként hamisan fogyasztóként való fellépés.
23. Olyan hamis benyomás keltése, hogy az áruval kapcsolatban az értékesítést követően teljesítendő szolgáltatás biztosított az értékesítés helyétől eltérő tagállamban.
24. Olyan benyomás keltése a fogyasztóban, hogy nem hagyhatja el az üzlethelyiséget, amíg nem köt szerződést.
25. A fogyasztó személyes felkeresése a lakóhelyén, figyelmen kívül hagyva annak távozásra és vissza nem térésre felszólító kérését.
26. Telefonon, távmásolón (telefaxon), elektronikus levelezés, illetve azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszköz vagy más távközlő eszköz útján ismétlődően és nem kívánt módon a fogyasztó sürgetése, kivéve amennyiben ez a vállalkozás szerződéses kötelezettsége teljesítéséhez szükséges.
27. Biztosítási szerződésen alapuló követelést érvényesíteni kívánó fogyasztótól olyan iratok bemutatásának megkövetelése, amelyek a követelés megalapozottságának megítélése szempontjából ésszerűen nem tekinthetők lényegesnek, vagy a fogyasztó vonatkozó írásbeli megkeresésére a válaszadás rendszeres elmulasztása azzal a céllal, hogy ez visszatartsa a fogyasztót szerződéses jogainak gyakorlásától.
28. Reklámban gyermekkorúak közvetlen felszólítása a reklámozott áru megvételére, illetve igénybevételére vagy arra, hogy győzzék meg szüleiket vagy más felnőttet, hogy vásárolja meg számukra a reklámozott árut.
29. Azonnali vagy halasztott fizetés követelése a vállalkozás által szállított vagy nyújtott áruért, illetve az

áru visszaszolgáltatásának vagy megőrzésének követelése, ha azt a fogyasztó nem rendelte meg (nem kért értékesítés), kivéve, ha a szerződésnek megfelelő helyettesítő áruval van szó.

30. A fogyasztó kifejezetten arról való tájékoztatása, hogy ha nem vásárolja meg az adott árut, veszélybe kerül a vállalkozás vagy alkalmazottja munkája vagy megélhetése.

31. Olyan hamis benyomás keltése, hogy a fogyasztó már megnyert, meg fog nyerni, vagy meghatározott cselekmény megtétele révén fog megnyerni egy nyereményt vagy egyéb előnyhöz jutni, miközben valójában nincs ilyen nyeremény, illetve előny, vagy a nyeremény, illetve egyéb előny érvényesítése, illetve igénybevétele a fogyasztó számára meghatározott pénzösszeg megfizetéséhez vagy költségek viseléséhez kötött.